

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4212/2022
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2109/22 од 27.07.2022. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2109/22 од 27.07.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2109/22 од 27.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 272/21 од 04.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да се тужена обавезе да му за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, на име топлог obroка и регреса исплати разлику зараде у износу од 71.027,62 динара са законском затезном каматом од 01.03.2022. године, као и износ од 11.462,80 динара на име затезне камате обрачунате до 28.02.2022. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ из ..., којим је тражила да се тужена обавезе да јој за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, на име топлог obroка и регреса исплати разлику зараде у износу од 187.965,95 динара са законском затезном каматом од 01.03.2022. године, као и износ од 42.073,05 динара на име затезне камате обрачунате до 28.02.2022. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2109/22 од 27.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужиоци због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног

поступка, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата разлике зараде због мање исплаћене накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Одлуке нижестепених судова, којима је одбијен тужбени захтев за исплату наведених накнада, у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 29.04.2021. године, а вредност предмета спора је 258.992,97 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**